

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 843

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 septembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 305 din 5 iunie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 din Codul de procedură penală raportate la art. 336 și 339 și coroborate cu art. 549 ¹ din același act normativ	2–5
ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
45. — Ordonanță de urgență pentru instituirea unor măsuri în domeniul gestionării fondurilor europene nerambursabile	6–8
742. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil și trecerea acestuia din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	8–9
743. — Hotărâre privind modificarea art. 1 alin. (2) din Mecanismul de implementare a măsurilor de acordare a unui sprijin material pentru anumite categorii de persoane defavorizate, în perioada 2024-2027, regulile de acordare, modalitatea și frecvența măsurilor de sprijin, precum și instituțiile responsabile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 70/2024.....	10
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
441. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Florinel-Marian Sgârdea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Statistică	10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 281 din 30 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 305

din 5 iunie 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340
din Codul de procedură penală raportate la art. 336 și 339 și coroborate cu art. 549¹
din același act normativ**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 din Codul de procedură penală raportate la art. 336 și 339 din același act normativ, excepție ridicată de Alexandrina Firicel (Grigorescu) în Dosarul nr. 30.598/4/2019 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.363D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autoarea are calitatea de martor în cauza penală în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, iar, din această perspectivă, nu justifică un interes în formularea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 8 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 30.598/4/2019, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 din Codul de procedură penală raportate la art. 336 și 339 din același act normativ**. Excepția a fost ridicată de Alexandrina Firicel (Grigorescu) într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva soluției de clasare dispuse prin ordonanță ca urmare a intervenirii prescripției speciale a răspunderii penale în condițiile în care autoarea a avut calitatea de martor. Prin aceeași ordonanță s-a dispus sesizarea judecătorului de cameră preliminară în vederea desființării totale a înscrisurilor conștând în acte falsificate ale absolvenților unei universități, printre care se numără și autoarea excepției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate creează o inegalitate de tratament juridic între inculpați, părți civile sau responsabile civilmente, cărora legiuitorul le-a recunoscut dreptul de a ataca ordonanța de clasare sau de

renunțare la urmărirea penală, pe de o parte, și martorii din dosar, pe de altă parte. Înlăturarea posibilității unei persoane care se consideră vătămată într-un drept al său (în speță martor în dosarul penal), printr-un act sau printr-o măsură dispus/dispusă de procuror, de a se adresa judecătorului produce o gravă inechitate și limitează în mod absolut accesul la justiție. Susține că legiuitorul a creat posibilitatea ca un act sau o măsură al/a procurorului să fie contestat/contestată doar la procurorul ierarhic superior, fără a se da posibilitatea persoanei vătămate printr-o măsură sau printr-un act a/al procurorului (martor în procesul penal) să se adreseze instanței de judecată. Această reglementare excedează dreptului statului de a-și crea politica penală, întrucât duce la încălcarea gravă a accesului liber la justiție și creează o inechitate între procuror, care poate sesiza instanța în temeiul art. 549¹ din Codul de procedură penală, și persoana vătămată într-un drept al său prin actul procurorului, care nu se poate adresa instanței de judecată. Accesul liber la justiție vizează nu numai acțiunea introductivă de instanță, ci și sesizarea oricăror alte instanțe care, potrivit legii, au competența de a soluționa fazele ulterioare ale procesului, inclusiv exercitarea căilor de atac, deoarece apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor presupune, în mod logic, și posibilitatea acționării împotriva hotărârilor judecătorești considerate ca fiind nelegale sau neîntemeiate, în această sferă incluzându-se și posibilitatea de a acționa împotriva actelor nelegale.

6. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală** apreciază că art. 340 din Codul de procedură penală analizat coroborat cu art. 336 și 339 din același act normativ se interpretează în sensul că poate formula plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, orice persoană care justifică un interes legitim, mai precis orice persoană, dacă prin actul contestat s-a produs o vătămare a intereselor sale legitime. Astfel, procedura prevăzută de art. 340 din Codul de procedură penală nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate, asigurând accesul acesteia la justiție, egalitatea în fața legii și respectarea drepturilor sale, inclusiv a dreptului la apărare, având în vedere că permite oricărei persoane să formuleze o plângere, în condițiile legii. Condiția referitoare la justificarea unui interes sau probarea vătămării drepturilor legitime nu este de natură să limiteze accesul la justiție, fiind o condiție ce este necesar a fi îndeplinită în raport cu orice cerere adresată autorităților judiciare.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit Încheierii din 8 iunie 2020, dispozițiile art. 340 din Codul de procedură penală raportate la art. 336 și 339 din același act normativ. Din notele scrise ale autoarei depuse în motivarea criticilor, Curtea reține însă că excepția de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 340 din Codul de procedură penală raportate la art. 336 și 339 și coroborate cu art. 549¹ din același act normativ. Totodată, Curtea observă că dispozitivul Încheierii din 8 iunie 2020 conține o evidentă eroare materială, instanța de control constituțional fiind sesizată cu dispozițiile art. 340 din Codul de procedură penală raportate la art. 336 și 339 din același act normativ, în condițiile în care, din considerentele încheierii de sesizare și din notele scrise ale autoarei excepției, depuse în motivarea criticii, rezultă că aceasta vizează și prevederile art. 549¹ din Codul de procedură penală. Într-adevăr, instanța de judecată a apreciat că, în raport cu dispozițiile art. 549¹ din Codul de procedură penală, nu este îndeplinită condiția de a avea legătură cu cauza, fără a respinge însă prin dispozitiv excepția de neconstituționalitate având ca obiect normele procesual penale menționate. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 340 din Codul de procedură penală raportate la art. 336 și 339 și coroborate cu art. 549¹ din același act normativ, care au următorul cuprins:

— Art. 336: „(1) Orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime.

(2) Plângerea se adresează procurorului care supraveghează activitatea organului de cercetare penală și se depune fie direct la acesta, fie la organul de cercetare penală.

(3) Introducerea plângerii nu suspendă aducerea la îndeplinire a măsurii sau a actului care formează obiectul plângerii.”;

— Art. 339: „(1) Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă, după caz, de prim-procurorul parchetului, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului, ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel, ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător atunci când ierarhia funcțiilor într-o structură a parchetului este stabilită prin lege specială.

(4) În cazul soluțiilor de clasare, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția.

(5) Ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

(6) Dispozițiile art. 336-338 se aplică în mod corespunzător, dacă legea nu dispune altfel.”;

— Art. 340: „(1) Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

(2) Dacă plângerea nu a fost rezolvată în termenul prevăzut la art. 338, dreptul de a face plângere poate fi exercitat oricând după împlinirea termenului de 20 de zile în care trebuia soluționată plângerea, dar nu mai târziu de 20 de zile de la data comunicării modului de rezolvare.

(3) Plângerea trebuie să cuprindă: numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul petiționarului ori, pentru persoana juridică, denumirea, sediul, indicarea reprezentantului legal ori convențional, data ordonanței sau a rechizitoriului atacat, numărul de dosar și denumirea parchetului, indicarea motivelor plângerii.

(4) Dispozițiile art. 289 alin. (3)-(5) se aplică în mod corespunzător.

(5) În cazul în care nu cuprinde data ordonanței sau a rechizitoriului atacate, numărul de dosar și denumirea parchetului, plângerea se restituie pe cale administrativă, situație în care completarea plângerii poate fi efectuată nu mai târziu de 20 de zile de la data restituirii.”;

— Art. 549¹: „(1) În cazul în care procurorul a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală, confirmată de judecătorul de cameră preliminară, și sesizarea judecătorului de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris, ordonanța de clasare sau, după caz, ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărire penală confirmată de judecătorul de cameră preliminară, însoțită de dosarul cauzei, se înaintează instanței căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, după expirarea termenului prevăzut la art. 339 alin. (4) ori, după caz, la art. 340 sau după pronunțarea hotărârii prin care plângerea a fost respinsă ori prin care a fost confirmată ordonanța de renunțare la urmărire penală.

(2) Judecătorul de cameră preliminară stabilește termenul de soluționare, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, care nu poate fi mai scurt de 30 de zile.

(3) Pentru termenul fixat se dispune încunoștințarea procurorului și se citează persoanele ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate, cărora li se comunică o copie a ordonanței, punându-le în vedere că în termen de 20 de zile de la primirea comunicării pot depune note scrise.

(4) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță prin încheiere, în ședință publică, după ascultarea procurorului și a persoanelor ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate, dacă sunt prezente. Dispozițiile cuprinse în titlul III al părții speciale privind judecata care nu sunt contrare dispozițiilor prezentului articol se aplică în mod corespunzător.

(5) Judecătorul de cameră preliminară, soluționând cererea, poate dispune una dintre următoarele soluții:

a) respinge propunerea și dispune, după caz, restituirea bunului ori ridicarea măsurii asigurătorii luate în vederea confiscării;

b) admite propunerea și dispune confiscarea bunurilor ori, după caz, desființarea înscrisului.

(6) În termen de 3 zile de la comunicarea încheierii, procurorul și persoanele prevăzute la alin. (3) pot face, motivat, contestație. Contestația nemotivată este inadmisibilă.

(7) Contestația se soluționează potrivit procedurii prevăzute la alin. (4) de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară celei sesizate ori, când instanța sesizată este Înalta Curte de Casație și Justiție, de către completul competent potrivit legii, care poate dispune una dintre următoarele soluții:

a) respinge contestația ca tardivă, inadmisibilă sau nefondată;

b) admite contestația, desființează încheierea și rejudecă propunerea potrivit alin. (5)."

11. Autoarea excepției susține că normele procesual penale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia respectarea Constituției, a supremației acesteia și a legilor este obligatorie, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai examinat normele procesual penale criticate prin raportare la motive de neconstituționalitate similare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 147 din 19 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 29 august 2024, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 340 din Codul de procedură penală raportate la art. 336 și 339 și coroborate cu art. 549¹ din același act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

13. În considerentele Deciziei nr. 147 din 19 martie 2024, precitată, în paragrafele 15-24, Curtea a reținut că cele două proceduri — plângerea împotriva soluției de clasare și procedura de desființare a unui înscris în cazul clasării — sunt distincte și au obiecte diferite.

14. Astfel, potrivit art. 336 alin. (1) din Codul de procedură penală, orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime. Invocând considerente ale Deciziei nr. 465 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 13 octombrie 2020, paragrafele 18-24, instanța de contencios constituțional a reținut că norma cuprinde o regulă cu caracter general în ceea ce privește plângerea împotriva actelor de urmărire penală, fie ele ale organului de cercetare penală, fie ale procurorului, instituind dreptul persoanei ale cărei interese legitime sunt vătămate printr-un act de urmărire penală să se plângă cu privire la acesta. Dreptul de a face plângere aparține oricărei persoane, nu doar subiecților procesuali.

15. În ceea ce privește plângerea împotriva actelor de urmărire penală, Curtea a reținut că aceasta poate fi formulată oricând în cursul urmăririi penale, legea neinstituind un termen în acest sens. Plângerea împotriva actelor de urmărire penală

ale organului de cercetare penală se adresează, potrivit art. 336 alin. (2) din Codul de procedură penală, procurorului care supraveghează activitatea acestuia. Plângerea împotriva actelor de urmărire penală ale procurorului este soluționată, conform art. 339 din Codul de procedură penală, de procurorul ierarhic superior celui care a efectuat actul. Potrivit art. 338 și art. 339 alin. (6) din același act normativ, plângerea trebuie rezolvată în termen de cel mult 20 de zile de la primirea acesteia de către organul competent. În ceea ce privește soluțiile de netrimite în judecată, Curtea a constatat că împotriva acestora se poate face plângere în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția, potrivit art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală. În acest caz, competența de soluționare a plângerii revine tot procurorului ierarhic superior celui care a dat soluția.

16. În acest context, Curtea a observat că dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală prevăd că ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

17. Cu toate acestea, Curtea a reținut că, în cazul respingerii, potrivit art. 339 din Codul de procedură penală, a plângerii împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, persoana interesată are, conform art. 340 alin. (1) din același act normativ, posibilitatea introducerii unei noi plângeri la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Totodată, după terminarea urmăririi penale, actele de urmărire penală pot fi contestate în procedura camerei preliminare, dacă s-a dispus trimiterea în judecată, ori subsecvent unei plângeri împotriva soluțiilor de netrimite în judecată adresate judecătorului de cameră preliminară.

18. Așa fiind, Curtea a constatat că persoana interesată, pe de o parte, poate face plângere împotriva actelor de urmărire penală și împotriva soluțiilor de netrimite în judecată, iar, pe de altă parte, în condițiile legii, se poate adresa judecătorului de cameră preliminară cu o plângere ce vizează aceleași aspecte.

19. Curtea a reținut că principiul constituțional instituit de art. 21 privind accesul liber la justiție se referă la posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct și nemijlocit instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, nicio lege neputând îngreuna exercitarea acestui drept (Decizia nr. 569 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008). Or, astfel cum s-a arătat anterior, persoana ale cărei interese legitime sunt vătămate printr-un act de urmărire penală are posibilitatea de a se adresa cu o plângere instanței de judecată în scopul obținerii unui remediu.

20. Pe de altă parte, Curtea a constatat că dispozițiile art. 549¹ din Codul de procedură penală reglementează procedura de confiscare sau desființare a unui înscris în cazul clasării, atribuție conferită de către legiuitor judecătorului de cameră preliminară tocmai în considerarea art. 54 lit. d) din Codul de procedură penală și în completarea dispozițiilor art. 315 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură penală. Astfel, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, procedura desființării unui înscris nu mai este atribuită instanței civile, ci instanței penale, respectiv judecătorului de cameră preliminară, conform art. 549¹, aceasta fiind una dintre procedurile speciale reglementate expres de titlul IV din noul Cod de procedură penală.

21. Invocând propria jurisprudență (a se vedea Decizia nr. 134 din 2 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 15 mai 2021, paragrafele 22, 23, 27 și 29), Curtea a reținut că, în actuala reglementare procesual penală, procurorul nu va mai dispune cu privire la confiscarea specială în cazul emiterii unei soluții de netrimitere în judecată, ci va sesiza judecătorul de cameră preliminară și, de asemenea, nu va mai sesiza instanța civilă cu propunerea de desființare totală sau parțială a unui înscris, ci judecătorul de cameră preliminară. Așa încât, în cazul confiscării sau desființării unui înscris, în ipoteza clasării, legea procesual penală în vigoare reglementează o procedură în care procurorul are calitatea de titular al cererii formulate în acest sens, îndreptată către judecătorul de cameră preliminară. Doar procurorul poate sesiza judecătorul de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris, iar dispoziția de sesizare va fi menționată în ordonanța de clasare, respectiv de renunțare la urmărirea penală, înaintarea acesteia împreună cu dosarul de urmărire penală urmând să se facă în termenul reglementat în art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală. Curtea a reținut, totodată, că, întrucât sesizarea judecătorului de cameră preliminară este o dispoziție distinctă în cadrul ordonanței procurorului, aceasta va fi motivată separat prin indicarea motivelor pentru care se solicită confiscarea bunului sau desființarea înscrisului, precum și a temeiului juridic al solicitării, astfel încât persoanele interesate care vor fi încunoștințate de declanșarea acestei proceduri să își poată formula apărările în fața judecătorului de cameră preliminară.

22. Din coroborarea dispozițiilor art. 549¹ din Codul de procedură penală cu prevederile art. 318, respectiv ale art. 340 și 341 din același act normativ, Curtea a reținut că, în cazul în care procurorul a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală, acesta va sesiza mai întâi judecătorul de cameră preliminară cu privire la confirmarea renunțării la urmărirea

penală, respectiv va aștepta să fie soluționată plângerea împotriva soluției de clasare ori să expire termenul prevăzut de lege pentru formularea plângerii, după care va sesiza judecătorul de cameră preliminară pentru a dispune confiscarea specială sau desființarea unui înscris. În aceste condiții, Curtea a constatat că sesizarea judecătorului de cameră preliminară pentru a se pronunța asupra confiscării bunurilor sau desființării unui înscris poate avea loc după expirarea termenelor prevăzute de lege pentru a se formula plângere împotriva soluției de clasare sau, în situația în care a fost formulată o asemenea plângere la judecătorul de cameră preliminară, după pronunțarea unei soluții cu privire la această plângere, precum și după confirmarea de către judecătorul de cameră preliminară a soluției de renunțare la urmărirea penală.

23. Referitor la sesizarea privind desființarea unui înscris, în cazul clasării sau renunțării la urmărirea penală, Curtea a constatat că ordonanța de clasare sau, după caz, ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală reprezintă actul prin care judecătorul de cameră preliminară este sesizat, propunerea de desființare a înscrisului având un fundament probator în dosarul de urmărire penală pe baza căruia judecătorul de cameră preliminară, în procedură contradictorie, va soluționa sesizarea, administrând, fie din oficiu, fie la cererea părților, probele necesare, utile și pertinente cauzei. Statuând însă asupra fondului cauzei (astfel cum a reținut Curtea în Decizia nr. 166 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 21 aprilie 2015), judecătorul de cameră preliminară va pronunța o încheiere prin care va admite ori va respinge sesizarea formulată de procuror, atât în cazul confiscării bunurilor, cât și în ipoteza desființării de înscrisuri.

24. Întrucât până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandrina Firicel (Grigorescu) în Dosarul nr. 30.598/4/2019 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 340 din Codul de procedură penală raportate la art. 336 și 339 și coroborate cu art. 549¹ din același act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iunie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE,**

în temeiul art. 426 alin. (4)

din Codul de procedură civilă coroborat

cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru instituirea unor măsuri în domeniul gestionării fondurilor europene nerambursabile

Având în vedere faptul că prin Politica de coeziune pentru perioada de programare 2021-2027 sunt alocate României importante resurse financiare sub formă de fonduri externe nerambursabile în valoare de aproximativ 30,98 mld. euro, la care se adaugă aproximativ 15,46 mld. euro sub formă de cofinanțare,

ținând cont de faptul că programele aprobate pentru perioada de programare 2021-2027 prevăd alocări financiare aferente unor investiții de importanță strategică pentru România, iar pentru aceasta procedurile de accesare și implementare a fondurilor trebuie să fie adaptate la nevoile reale ale beneficiarilor, astfel încât să fie asigurat accesul facil și flexibil al acestora la fondurile externe nerambursabile într-un cadru predictibil,

având în vedere necesitatea modificării și completării prevederilor care reglementează cadrul financiar general de gestionare financiară a fondurilor europene nerambursabile, pentru perioada de programare 2021-2027, precum și asigurarea unui management financiar eficient al fondurilor,

întrucât în lipsa măsurilor urgente preconizate prin prezentul act normativ există posibilitatea unor întârzieri, blocaje și dificultăți în implementare în ceea ce privește continuarea acordării sprijinului sub formă de tichete sociale pe suport electronic pentru produse alimentare și mese calde pentru anumite categorii de persoane defavorizate și a sprijinului pentru preșcolari și elevi din învățământul de stat, fără posibilitatea de suplimentare a numărului de beneficiari, cu respectarea regulilor de eligibilitate prevăzute în programele finanțate din fonduri europene, iar adoptarea soluțiilor legislative propuse este necesară pentru simplificarea și eficientizarea implementării instrumentelor financiare în contextul programelor finanțate din fonduri europene nerambursabile, precum și pentru accelerarea implementării și asigurării unui mecanism eficient și rapid de verificare și plată pentru beneficiarii măsurilor din Planul național de redresare și reziliență (PNRR), în absența acestor măsuri, la nivelul componentelor PNRR vizate de acestea vor apărea dificultăți semnificative și generalizate în ceea ce privește finalizarea proiectelor/investițiilor și atingerea Țintelor asumate, în termenul stabilit, respectiv 31 august 2026.

Luând în considerare faptul că neadoptarea măsurilor propuse conduce la diminuarea efectelor de antrenare în economie a proiectelor care pot viza inclusiv încurajarea și atragerea investițiilor finanțate din fonduri europene, cu consecințe negative în termeni de presiune asupra bugetului de stat,

ținând cont că în lipsa acestor reglementări de modificare și completare a cadrului financiar general aplicabil fondurilor europene sunt afectate absorbția acestora și, implicit, deficitul bugetului de stat, acest fapt vizând interesul general public și constituind situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, pentru motivele expuse mai sus,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Articolul XXVI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1334 din 31 decembrie 2024, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. XXVI.** — (1) Până la data de 31 decembrie 2027, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene acordă sprijin material pentru anumite categorii de persoane defavorizate, potrivit dispozițiilor art. XLVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, cu modificările și completările ulterioare, doar în cazul în care cheltuielile cu acesta se decontează integral în cadrul Programului Incluziune și demnitate socială 2021-2027.”

2. După alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alin. (11)-(14), cu următorul cuprins:

„(11) Până la data de 31 decembrie 2025, sprijinul material prevăzut la art. XLVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, cu modificările și completările ulterioare, constă în tichete sociale pe suport electronic pentru produse alimentare și mese calde pentru anumite categorii de persoane defavorizate, în două tranșe.

(12) Termenele de raportare pentru transmiterea listelor de beneficiari pentru cele două tranșe prevăzute la alin. (11) se

stabesc prin ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene.

(13) Prin derogare de la prevederile art. XLVIII alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, cu modificările și completările ulterioare, în vederea implementării până la data de 31 decembrie 2025 a măsurii prevăzute la art. XLVIII alin. (1) lit. a) din același act normativ, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, prin structura de specialitate, cu rol de beneficiar al finanțării nerambursabile, utilizează suporturile electronice pentru tichete sociale pentru produse alimentare și mese calde emise în implementarea măsurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2022 privind unele măsuri temporare pentru acordarea de sprijin material categoriilor de persoane aflate în situații de risc de deprivare materială și/sau risc de sărăcie extremă, suportate parțial din fonduri externe nerambursabile, precum și unele măsuri de distribuire a acestuia, aprobată prin Legea nr. 302/2023, cu modificările ulterioare, și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, cu modificările și completările ulterioare.

(14) În aplicarea alin. (13), Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, în calitate de beneficiar al finanțării nerambursabile, încheie contracte care au ca obiect atât suplimentarea numărului de tichete sociale emise pe suport electronic pentru beneficiarii nou-identificați conform alin. (11) și alimentarea acestora, cât și alimentarea tichetelor sociale pe suport electronic prevăzute la alin. (13).”

Art. II. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cheltuielile aferente emiterii suporturilor electronice, precum și activităților de etichetare, colectare și distribuție a tichetelor sociale pe suport electronic pentru produse alimentare și mese calde aferente sprijinului material prevăzut la art. I pct. 2 se asigură din bugetul de stat.

(2) Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene încheie o convenție cu Compania Națională Poșta Română — S.A. pentru etichetarea, colectarea și distribuția tichetelor sociale pe suport electronic pentru produse alimentare și mese calde.

Art. III. — La articolul 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2023 privind unele măsuri pentru susținerea preșcolarilor și elevilor dezavantajați care beneficiază de sprijin educațional pe bază de tichete sociale pe suport electronic acordate din fonduri externe nerambursabile și luarea unor măsuri în domeniul educației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 928 din 13 octombrie 2023, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Bugetul S.N.S.E.D. 2023-2027 prevăzut la alin. (6) se suplimentează cu 481.073,85 mii lei, echivalent a 94.669.759,00 euro la cursul InforEuro din luna iulie 2025, cu sursă de finanțare PoIDS 2021-2027, în conformitate cu regulile de eligibilitate și normele europene și naționale aplicabile.”

Art. IV. — La articolul 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2021 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2021-2027 alocate României din Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul social european Plus, Fondul pentru o tranziție justă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1207 din 20 decembrie 2021, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2023, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) În scopul gestionării sumelor aferente acordurilor de finanțare încheiate cu instituțiile financiare internaționale pentru executarea instrumentelor financiare, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, în calitate de autoritate de management, poate deschide conturi dedicate, în valută, la Banca Națională a României.”

Art. V. — La articolul 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2023 privind instituirea unor măsuri de simplificare și digitalizare pentru gestionarea fondurilor europene aferente Politicii de coeziune 2021-2027, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 13 aprilie 2023, aprobată prin Legea nr. 45/2024, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (10), cu următorul cuprins:

„(10) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru instrumentele financiare executate/finanțate din programele subsecvente politicii de coeziune 2021-2027, autoritatea de management poate emite instrucțiuni privind introducerea în sistemul informatic MySMIS2021/SMIS2021+ a informațiilor privind atribuirea acordurilor de finanțare, încheiate în baza art. 59 alin. (3) din Regulamentul (UE) 2021/1.060, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. VI. — La articolul 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României

pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1178 din 14 decembrie 2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (73) se introduce un nou alineat, alin. (74), cu următorul cuprins:

„(74) Beneficiarii investițiilor din cadrul componentei 7 «Transformare digitală» — investiția 9: «Digitalizarea sectorului organizațiilor neguvernamentale» și al componentei 9 «Suport pentru sectorul privat, cercetare, dezvoltare și inovare» — investiția 3: «Scheme de ajutor pentru sectorul privat — măsura 1. Schemă de *de minimis* și schemă de ajutor de stat în contextul digitalizării IMM-urilor» pot solicita coordonatorului de investiții, prin cereri de transfer, plata avansurilor către contractori în conformitate cu clauzele prevăzute în contractele de achiziții aferente proiectelor implementate, în condițiile legii.”

Art. VII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2023 privind cadrul de desfășurare a sprijinului financiar și tehnic acordat de sistemul financiar-bancar în procesul de autorizare și derulare a fondurilor destinate beneficiarilor programelor gestionate de Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 24 martie 2023, aprobată prin Legea nr. 295/2023, se completează după cum urmează:

1. La articolul 11 alineatul (2), după litera n) se introduce o nouă literă, lit. o), cu următorul cuprins:

„o) în cazul în care partenerii bancari nu respectă termenele prevăzute pentru realizarea verificărilor, MIPE, prin coordonatorul de reforme și/sau investiție, poate dispune, printr-o notificare transmisă partenerilor bancari, ca activitățile de verificare și plată către beneficiari prevăzute de mecanismul de implementare a proiectelor din cadrul C9.I3.1, descris prin prezenta ordonanță de urgență, să se desfășoare la nivel intern, cu personal propriu, cu scopul de a permite atingerea indicatorilor asociați țințelor prevăzute în anexa la Decizia de punere în aplicare a Consiliului de modificare a Deciziei de punere în aplicare din 29 octombrie 2021 de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al României. În această situație, MIPE va transfera, din sumele existente în contul de tranzit deschis pe numele său la partenerii bancari, în contul de cheltuieli bugetare din care acestea au fost inițial alocate, sumele necesare pentru plata cererilor de transfer ale beneficiarilor, pentru care MIPE va efectua activitățile de verificare și plată la nivel intern, cu personal propriu.”

2. La articolul 12, după litera g) se introduc două noi litere, lit. h) și i), cu următorul cuprins:

„h) în cazul proiectelor pentru care verificările și plățile se realizează de către MIPE, cu personal propriu, conform celor descrise potrivit dispozițiilor art. 11 alin. (2) lit. o), se aplică prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare;

i) în cazul serviciilor de consiliere/analiză pentru identificarea soluțiilor tehnice de care au nevoie IMM-urile finanțate prin măsura 1 — Schemă de *de minimis* și schemă de ajutor de stat în contextul digitalizării IMM-urilor, investiția I3 — Scheme de ajutor pentru sectorul privat, componenta C9 — Suport pentru sectorul privat, cercetare, dezvoltare și inovare — Planul național de redresare și reziliență (C9.I3.M1) prestate conform prevederilor contractuale, sunt aplicabile prevederile art. 281 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. VIII. — După articolul 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2025 pentru instituirea unor măsuri în domeniul gestionării investițiilor finanțate din Planul național de redresare și reziliență și din fonduri publice naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 19 august 2025, se introduce un nou articol, art. 19, cu următorul cuprins:

„Art. 19. — Prin derogare de la prevederile art. II din Legea nr. 102/2024 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2024 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, se autorizează Ministerul Energiei, în calitate de coordonator de reformă și/sau investiții, să încheie acte adiționale pentru prelungirea duratei contractelor de finanțare până la 30 iunie 2026 pentru proiectele finanțate din Planul național de redresare și reziliență, componenta 16 — Repower EU, investiția 2 — Noi capacități de producție de energie electrică din surse regenerabile.”

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul energiei,

Bogdan-Gruia Ivan

p. Ministrul finanțelor,

Daniela Pescaru,

secretar de stat

București, 11 septembrie 2025.

Nr. 45.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil și trecerea acestuia din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288, art. 361 alin. (1) și art. 362 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol și bunuri mobile din domeniul public și privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 640/2002, cu modificările și completările ulterioare, al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 281 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011 privind reglementarea condițiilor pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a imobilelor proprietatea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru reglementarea situației juridice a unor imobile, pentru reglementarea cheltuielilor de cazare în unele situații speciale, precum și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului, construcție și teren aferent, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Se aprobă scoaterea imobilului prevăzut la alin. (1) din fondul locativ de protocol și bunuri mobile.

(3) Se aprobă trecerea imobilului prevăzut la alin. (1) din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul

privat al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, cu destinație economică.

Art. 2. — Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 3, numărul curent 55⁵ se abrogă.

2. La anexa nr. 4, după numărul curent 832 se introduce un nou număr curent, nr. crt. 832¹, cu următorul cuprins:

„832 ¹ ”	Apartament nr. 1, parter din imobil situat în str. Constantin Prezan nr. 4, sectorul 1, București	289,81 mp	HG nr. 708/2018”
---------------------	---	-----------	------------------

Art. 3. — La anexa nr. 1¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011 privind reglementarea condițiilor pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului

Protocolului de Stat”, a imobilelor proprietatea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru reglementarea situației juridice a unor imobile, pentru reglementarea cheltuielilor de cazare în unele situații speciale, precum și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 30 noiembrie 2011, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare, după numărul curent 119 se introduce un nou număr curent, nr. crt. 120, cu următorul cuprins:

„120	832 ¹	Apartament nr. 1, parter din imobil situat în str. Constantin Prezan nr. 4, sectorul 1, București	3	278,45”
------	------------------	---	---	---------

Art. 4. — Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică, va opera modificările și completările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor imobile aflate în proprietatea privată a statului și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările necesare în anexa nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea
p. Ministrul finanțelor,
Florin-Alexandru Zaharia,
secretar de stat

București, 11 septembrie 2025.
Nr. 742.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru care se actualizează valoarea de inventar și care trece din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, cu destinație economică

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar din coloana 9 în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumirea și codul fiscal)	Situația juridică	
					Descrierea tehnică pe scurt	Adresa	Vecinătățile (pe scurt)					Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
1.	164126	8.29.08	Imobil	Apartament cu teren aferent	Nr. cadastral 265782-C1-U12 apartament compus din 3 camere și dependințe; suprafață utilă de 278,45 mp; suprafață totală de 350,66 mp; teren în cotă indiviză de 289,81 mp; cotă indiviză părți comune 3398/10000	București, bulevardul Constantin Prezan nr. 4, parter, ap. 1, sectorul 1	Nord — bd. Constantin Prezan Sud — alee carosabilă din strada Uruguay Vest — bd. Constantin Prezan 2A Est — str. Gheorghe Șonțu nr. 11	Hotărârea Guvernului nr. 708/2018	3.715.000,00	31.12.2024	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” (CUI RO2351555)	Hotărârea Guvernului nr. 60/2005	Administrare

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea art. 1 alin. (2) din Mecanismul de implementare a măsurilor de acordare a unui sprijin material pentru anumite categorii de persoane defavorizate, în perioada 2024-2027, regulile de acordare, modalitatea și frecvența măsurilor de sprijin, precum și instituțiile responsabile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 70/2024

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La articolul 1 din Mecanismul de implementare a măsurilor de acordare a unui sprijin material pentru anumite categorii de persoane defavorizate, în perioada 2024-2027, regulile de acordare, modalitatea și frecvența măsurilor de sprijin, precum și instituțiile responsabile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 70/2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 1 februarie 2024, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sprijinul material prevăzut la alin. (1) lit. a) are drept scop compensarea unei părți din cheltuielile cu hrana pentru asigurarea traiului zilnic și poate fi utilizat în perioada 2024-2027 pentru achiziționarea de produse alimentare și/sau mese calde. Sumele acordate sub forma tichetului social pe suport electronic pentru produse alimentare și mese calde pot fi utilizate în termen de 12 luni de la data fiecărei alimentări.”

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

București, 11 septembrie 2025.
Nr. 743.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Florinel-Marian Sgârdea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Statistică

Având în vedere propunerea Institutului Național de Statistică, formulată prin Adresa nr. 3.850/TA din 1 august 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.220 din 4 august 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 30.298 din 25 august 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 21 septembrie 2025, domnul Florinel-Marian Sgârdea, director general al Direcției generale de management al resurselor, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Statistică pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 12 septembrie 2025.
Nr. 441.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 281**din 30 iunie 2025**

Dosar nr. 3.064/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona-Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare („Regulamentul”).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în Dosarul nr. 416/103/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10)

din Codul de procedură civilă. Părțile nu au depus puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 25 noiembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 416/103/2024, Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024”), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Se impune recuperarea prejudiciului cauzat reclamantului, beneficiar al indemnizației pentru limită de vârstă, începând cu data încetării plății acesteia prin efectul Legii nr. 7/2021 pentru modificarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 261 din 5 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10 iunie 2022, în mod similar cu cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 678 din 28 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1119 din 12 decembrie 2023 (paragraful 57)?

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la 30 decembrie 2024, cu nr. 3.064/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 30 iunie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare „Legea nr. 96/2006”):*

„Articolul 49 — Dreptul la indemnizația pentru limită de vârstă

(1) Deputații și senatorii care îndeplinesc condițiile vârstei standard de pensionare, eșalonate, după caz, în anexele nr. 5 și 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii

publice, cu modificările și completările ulterioare, sau ale vârstei standard reduse în conformitate cu prevederile aceleiași legi sau ale altor legi speciale au dreptul, la încetarea mandatului, la indemnizație pentru limită de vârstă, dacă nu sunt realeși pentru un nou mandat. (...)”

11. *Legea nr. 7/2021 pentru modificarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor* (denumită în continuare „Legea nr. 7/2021”):

„**Art. I.** — Articolele 49 și 50 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 22 ianuarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. II. — De la data intrării în vigoare a prezentei legi încetează plata indemnizațiilor pentru limită de vârstă acordate în baza prevederilor art. 49 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (...)”

12. *Legea nr. 192/2023 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor* (denumită în continuare „Legea nr. 192/2023”):

„**Art. I.** — Capitolul XI «Indemnizația pentru limită de vârstă», cu art. 49 și 50, din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 22 ianuarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. II. — De la data intrării în vigoare a prezentei legi încetează plata indemnizațiilor pentru limită de vârstă acordate în baza prevederilor art. 49 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 22 ianuarie 2016, cu modificările și completările ulterioare (...).”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

13. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 22 februarie 2024 pe rolul Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ cu nr. 416/103/2024, reclamantul AB, în contradictoriu cu pârâta Camera Deputaților, prin Parlamentul României, a solicitat obligarea acesteia la plata unor despăgubiri în sumă de 34.096 lei, reprezentând indemnizație pentru limită de vârstă aferentă perioadei cuprinse între 27.02.2021 și 9.06.2022.

14. În susținerea cererii, reclamantul a arătat că a deținut funcția de deputat în legislatura 1990-1992, dobândind dreptul la o indemnizație lunară pentru limită de vârstă în valoare de 2.131 lei, în temeiul art. 49 din Legea nr. 96/2006, fiind emis în acest sens Ordinul Secretarului general al Camerei Deputaților nr. aaaa din 8.07.2006.

15. Plata acestei indemnizații lunare a fost retrasă prin Ordinul nr. bbb din 5.03.2021 al Secretarului general al Camerei Deputaților, emis în aplicarea dispozițiilor art. I și art. II din Legea nr. 7/2021, care a abrogat textele normative ce recunoșteau dreptul reclamantului la plata indemnizației pentru limită de vârstă. Această lege a fost declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 261 din 5 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10 iunie 2022 (denumită în continuare „Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022”).

16. Ulterior, prin Legea nr. 192/2023, art. 49 și art. 50 din Legea nr. 96/2006 au fost din nou abrogate, de la data intrării în vigoare a acestei legi încetând plata indemnizațiilor pentru limită de vârstă, pentru ca prin Decizia Curții Constituționale nr. 678 din 28 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1119 din 12 decembrie 2023 (denumită în continuare „Decizia Curții Constituționale nr. 678/2023”), să se

constate că și dispozițiile acestei legi de abrogare sunt neconstituționale.

17. În acest context, reclamantul apreciază că această nouă decizie a instanței de contencios constituțional constituie un nou izvor de drept, care îi dă dreptul la a formula o acțiune în pretenții pentru a obține plata indemnizației pentru limită de vârstă aferentă perioadei de timp cuprinse între data intrării în vigoare a Legii nr. 7/2021 (27.02.2021) și data publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 261/2022 (9.06.2022), între cele două acte normative care au abrogat succesiv art. 49 și art. 50 din Legea nr. 96/2006 existând o similitudine *ad litteram*, care justifică și permite o extindere a efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 678/2023 și împrejurărilor generate de intrarea în vigoare a Legii nr. 7/2021.

18. Pârâta a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă, susținând, în esență, că Decizia Curții Constituționale nr. 678/2023 nu este aplicabilă prezentei cauze, întrucât ea vizează Legea nr. 192/2023 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2006, act normativ fără incidență în dosar. Ordinul nr. bbb din 5.03.2021, în executarea căruia a fost sistată plata indemnizației pentru limită de vârstă în perioada 27.02.2021-9.06.2022, a fost emis în baza Legii nr. 7/2021, supusă controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 261/2022, și care, potrivit instanței de control constituțional (paragraful 79 final), se bucură de prezumția de constituționalitate pe perioada sa de activitate.

19. Totodată, pârâta a invocat excepția autorității de lucru judecat, arătând că se verifică cumulativ tripla identitate, de obiect, părți și cauză, în raport cu acțiunea inițială înregistrată cu nr. 52/103/2023, având ca obiect legalitatea Ordinului nr. bbb din 5.03.2021, emis în executarea prevederilor art. II din Legea nr. 7/2021, și obligarea pârâtei la repunerea în plată a indemnizației pentru limită de vârstă pentru perioada 27.02.2021-9.06.2022. Această acțiune a fost soluționată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ prin Sentința nr. 578 din 29 mai 2023, rămasă definitivă prin Decizia nr. 887 din 6 decembrie 2023, pronunțată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, acțiunea fiind soluționată definitiv la data publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 678/2023 (Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1119 din 12 decembrie 2023).

20. La termenul de judecată din 25 iunie 2024, Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a respins ca nefondată excepția autorității de lucru judecat, reținând că se invocă un temei juridic diferit în prezenta acțiune, și anume Decizia Curții Constituționale nr. 678/2023, iar prin Încheierea din 25 noiembrie 2024 a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, suspendând judecata.

21. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

22. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizării în raport cu prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care instituie obligativitatea unei astfel de sesizări, atunci când este vorba despre o cauză din categoria celor menționate în cuprinsul art. 1 alin. (1); asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei aflate pe rol Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat cu privire la aceasta și nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

23. Părțile în proces nu au prezentat puncte de vedere asupra chestiunii de drept supuse prezentei dezlegări de principiu.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

24. Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a reținut că, într-adevăr, situația reclamantului este similară cu aceea a persoanelor afectate de intervenirea Legii nr. 192/2023 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2006, lege care a fost declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 678/2023. Cu toate acestea, având în vedere faptul că prejudiciul invocat de reclamant pentru intervalul cuprins între 27.02.2021 și 9.06.2022 este consecința efectelor produse de Legea nr. 7/2021, supusă controlului de constituționalitate prin Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022, instanța de trimitere a apreciat că nu pot fi aplicate reclamantului efectele menționate expres în considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 678/2023, care a verificat conformitatea cu normele constituționale a unei alte legi, respectiv Legea nr. 192/2023.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

25. Curțile de apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Brașov — Secția civilă și Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar Curtea de Apel Iași și tribunalele Iași, Vaslui, București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Ialomița, Ilfov, Teleorman și Vaslui au transmis puncte de vedere teoretice asupra acestei chestiuni.

26. Într-o *orientare jurisprudențială* s-a apreciat că nu se impune recuperarea prejudiciului cauzat reclamantului începând cu data încetării plății indemnizației pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 7/2021, declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022, în mod similar cu cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 678/2023 (paragraful 57).

27. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul *Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale* (Decizia nr. 3.237/2024 din 25 iunie 2024 — Dosarul nr. 3.839/95/2022, definitivă) și al *Curții de Apel Brașov — Secția civilă* (Decizia civilă nr. 705/Ap din 25 aprilie 2024 — Dosarul nr. 79/62/2023, definitivă).

28. În același sens au fost exprimate și punctele de vedere teoretice ale următoarelor instanțe: Curtea de Apel Iași, tribunalele Iași (opinie minoritară), Vaslui, Ilfov și Teleorman.

29. În susținerea acestei opinii au fost avute în vedere precizările exprese ale Curții Constituționale în ceea ce privește efectele produse de Decizia nr. 261/2022, astfel că s-a apreciat că nu se pot aplica reclamantului efectele menționate în Decizia nr. 678/2023.

30. Într-o *altă orientare jurisprudențială*, ce se regăsește la nivelul *Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale* (Decizia civilă nr. 551/A/2024 din 1 aprilie 2024 — Dosarul nr. 400/117/2023, definitivă), s-a apreciat că se poate dispune recuperarea prejudiciului cauzat reclamantului începând cu data încetării plății indemnizației pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 7/2021, declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022, în mod similar cu cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 678/2023.

31. În același sens a fost exprimat și punctul de vedere teoretic al Tribunalului Ialomița.

32. În motivarea acestei opinii s-a arătat că deciziile pronunțate în cadrul soluționării excepțiilor de neconstituționalitate nu produc doar efecte relative, *inter partes*, în cadrul procesului în care a fost ridicată excepția, ci produc efecte absolute, *erga omnes*.

33. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul de recursuri în interesul legii nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

34. În jurisprudența instanței de contencios constituțional au fost identificate, cu valoare relevantă pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate, următoarele decizii:

35. *Decizia nr. 261 din 5 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10 iunie 2022*, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată și a constatat că Legea nr. 7/2021 pentru modificarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor este neconstituțională.

36. *Decizia nr. 678 din 28 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1119 din 12 decembrie 2023*, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. I din Legea nr. 192/2023 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor sunt constituționale în măsura în care nu se aplică deputaților/senatorilor care au exercitat cel puțin un mandat parlamentar complet anterior intrării sale în vigoare. Totodată, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. II din Legea nr. 192/2023 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor sunt neconstituționale.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

37. În urma verificării jurisprudenței formațiunilor de unificare a practicii judiciare din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost identificate următoarele decizii relevante:

38. *Decizia nr. 55 din 24 februarie 2025 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*, pronunțată în Dosarul nr. 2.309/1/2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 25 martie 2025, prin care au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Posibilitatea acordării dobânzii legale penalizatoare și actualizării cu rata inflației a indemnizațiilor pentru limită de vârstă prevăzute de Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ipoteza în care plata indemnizațiilor restante s-a făcut ca urmare a declarării neconstituționale a actului normativ de abrogare a plății acestora.

39. *Decizia nr. 21 din 27 ianuarie 2025 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*, pronunțată în Dosarul nr. 2.220/1/2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 12 martie 2025, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Interpretarea dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la modul de calcul al indemnizației pentru limită de vârstă ce se acordă deputaților și senatorilor, începând cu data de 10.06.2022, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale a României nr. 261 din 5 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10 iunie 2022, în sensul de a se stabili dacă la momentul reluării plății acestei indemnizații se procedează la recalcularea ei conform normei legale arătate sau se acordă indemnizația în cuantumul anterior de la momentul încetării plății.

40. *Decizia nr. 64 din 28 octombrie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*, pronunțată în Dosarul nr. 1.738/1/2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1251 din 12 decembrie 2024, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Produce efecte Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022 în intervalul 27.02.2021-10.06.2021, în cazul concret al reclamantului, care nu sesizase instanța de judecată cu o acțiune referitoare la dreptul său la plata indemnizației pentru limită de vârstă, prevăzută de art. 49 din Legea nr. 96/2006, până la momentul publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 261/2022 în Monitorul Oficial al României, Partea I?

X. Raportul asupra chestiunii de drept

41. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

42. Anterior examinării fondului sesizării se impune a se verifica dacă, în raport cu întrebarea formulată de titularul acesteia, sunt îndeplinite concomitent condițiile de admisibilitate prevăzute de lege pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

43. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită cu o sesizare formulată în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

44. Reglementând domeniul de aplicare a evocatului act normativ, în cuprinsul art. 1, legiuitorul delegat menționează că ordonanța se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

45. Cu referire la condițiile de admisibilitate a sesizării, potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

46. Se observă că, spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, în procedura specială reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită, iar titular al sesizării poate fi completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, iar nu doar cel investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

47. Rezultă că dispozițiile acestei ordonanțe de urgență se aplică cu prioritate în raport cu cele ale art. 519 și 520 din Codul

de procedură civilă, în virtutea principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a fi completate cu prevederile dreptului comun în materie. În acest sens, de altfel, printr-o normă de trimitere, reprezentată de art. 4 din ordonanța de urgență anterior menționată, se statuează expres: „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.”

48. Astfel fiind, se poate reține că admisibilitatea unei sesizări formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a unei chestiuni de drept, presupune îndeplinirea concomitentă a următoarelor condiții:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, de natura celor menționate limitativ în cuprinsul art. 1 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să fi fost legal investit cu soluționarea cauzei, în primă instanță sau în calea de atac;

c) sesizarea să vizeze o chestiune de drept veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări jurisprudențiale diferite, care să reclame astfel o rezolvare de principiu, și de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

49. Verificând îndeplinirea condițiilor legale de admisibilitate anterior evocate, se constată că sunt, în mod indiscutabil, îndeplinite cele referitoare la obiectul cauzei și la stadiul procedurii, întrucât litigiul care a ocazionat sesizarea se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, instanță care judecă în primul grad de jurisdicție, potrivit art. 95 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă raportat la art. 152 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (forma activă la data sesizării) coroborat cu art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, iar pretențiile deduse judecării se circumscriu domeniului specific de reglementare prevăzut de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, acțiunea având ca obiect dreptul la indemnizația pentru limită de vârstă, prevăzut de art. 49 din Legea nr. 96/2006, recunoscut în beneficiul deputaților și senatorilor, personal plătit din fondurile publice.

50. De asemenea, este îndeplinită și ultima condiție legală, din verificările efectuate rezultând că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept supuse dezlegării și aceasta nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

51. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, care să reclame o rezolvare de principiu, se constată că aceasta nu este îndeplinită în ipoteza prezentei sesizări, pentru considerentele ce urmează.

52. Se reamintește că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat menționează că la adoptarea ordonanței a ținut seama de „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept” și a urmărit o accentuare a rolului și funcțiilor acestui mecanism, în cazul proceselor vizate de ordonanță, pentru ca încă dintr-o etapă incipientă să se asigure „clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

53. Mai mult decât atât, în măsura în care prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu s-a derogat de la art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, rezultă că acestea rămân aplicabile, reprezentând dreptul comun în mecanismul

sesizării pentru dezlegarea în prealabil a unei chestiuni de drept, astfel cum a fost subliniat anterior (art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024). Or, aceste norme de drept comun în materie impun, în termeni expliți, condiția existenței unei chestiuni de drept (art. 519 din Codul de procedură civilă).

54. În aceste circumstanțe legislative, înțelesul noțiunii juridice *chestiune de drept* rămâne acela stabilit printr-o bogată jurisprudență obligatorie a instanței supreme, fiind, în esență, circumscris existenței unei dificultăți insurmontabile de interpretare a unor texte normative imperfecte, lacunare ori contradictorii, a unor norme care pot astfel primi înțelesuri și aplicări deopotrivă divergente în situații cvasiidentice, susceptibile de a genera, în final, o jurisprudență neunitară; în alte cuvinte, o dificultate veritabilă de înțelegere a normei legale incidente, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, cu rol preventiv.

55. Într-o primă concluzie se poate reține că, independent de temeiul sesizării (o normă specială sau normele de drept comun în materie), nu orice chestiune de drept ar putea fi supusă unei interpretări de principiu din partea instanței supreme, prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai aceea care pune în discuție precaritatea textelor de lege incidente în cauză, caracterul lor dual și/sau complex. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul consacrat constituțional al instanței de trimitere, acela de a judeca ea însăși direct și efectiv procesul.

56. Prin urmare, ori de câte ori chestiunea de drept nu este una veritabilă, ci reprezintă doar o întrebare formală, care nu ridică nicio dificultate și al cărei răspuns se impune cu evidență și fără cel mai mic dubiu, mecanismul hotărârii prealabile, inclusiv acela reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, nu trebuie declanșat, pentru că nu există o reală chestiune de drept, care să necesite o interpretare de principiu din partea instanței supreme, în accepțiunea care a fost dată acestei noțiuni prin jurisprudența dezvoltată în aplicarea art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă.

57. Totodată, pentru a se putea considera că suntem în prezența unei veritabile chestiuni de drept, caracterul complex și/sau precar al reglementării prin textele de lege incidente într-o anumită cauză, de natură a conduce la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să rezulte din încheierea de sesizare, completul de judecată investit cu soluționarea pricinii fiind ținut, în primul rând, să stabilească dacă există o problemă de interpretare a unui text normativ de care depinde soluționarea litigiului și aceasta prezintă un grad ridicat de dificultate, generând riscul unor dezlegări jurisprudențiale diferite.

58. În cazul prezentei sesizări, se constată că încheierea instanței de trimitere nu pune în evidență nicio problemă de interpretare a unei norme legale, nu indică textele normative incidente raportului juridic dedus judecății care ar prezenta dificultăți de interpretare și/sau de aplicare din cauza neclarității, impreciziei ori insuficienței acestora, aspecte care ar putea fi circumscrise sintagmei *chestiune de drept*, de natură să justifice declanșarea mecanismului hotărârii prealabile. Prin întrebarea formulată este reiterată, practic, cererea reclamantului referitoare la aplicarea efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 678/2023 chiar și împrejurărilor create prin apariția Legii nr. 7/2021, fără nicio referire cu privire la existența și la gradul de dificultate ale pretenției chestiuni de drept și la măsura în care aceasta depășește obligația instanței de a interpreta și de a aplica legea, în cadrul concret al soluționării unui litigiu *pendinte*.

59. Instanța de trimitere reține, în cuprinsul actului procedural prin care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, împrejurarea că reclamantul a deținut funcția de deputat, că este pensionar și a beneficiat încă din anul 2016 de indemnizația pentru limită de vârstă în temeiul art. 49 din Legea nr. 96/2006, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 7/2021 pentru

modificarea Legii nr. 96/2006 (27 februarie 2021), când plata indemnizației a fost sistată, ca urmare a abrogării dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 96/2006. Prin Decizia nr. 261/2022 a Curții Constituționale s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 7/2021, pentru ca, ulterior, prin Decizia Curții Constituționale nr. 678/2023, să fie admisă și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 192/2023, act normativ cu un conținut identic cu cel al art. II din Legea nr. 7/2021, care abroga art. 49 din Legea nr. 96/2006.

60. În acest cadru, judecătorul fondului, fără a pune în discuție o problemă de interpretare sau de aplicare a unui anumit text normativ, unul esențial, de care depinde soluționarea cauzei, solicită instanței supreme o dezlegare cu privire la starea legii materiale, la efectele pe care Decizia Curții Constituționale nr. 678/2023 le-ar putea produce pentru intervalul de timp în care reclamantul a fost privat de dreptul la indemnizație, cuprins între data intrării în vigoare a Legii nr. 7/2021 (27 februarie 2021) și data publicării Deciziei nr. 261/2022 a Curții Constituționale (10 iunie 2022).

61. În alte cuvinte, se cere instanței supreme să decidă, în mecanismul hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, dacă pot fi extinse efectele de ordin constituțional ale Deciziei Curții Constituționale nr. 678/2023 la intervalul de timp cuprins între 27 februarie 2021 și 9 iunie 2022, în cazul concret al reclamantului, care avea în plată indemnizația pentru limită de vârstă începând cu anul 2016, fiindu-i retrasă prin Legea nr. 7/2021, supusă controlului de constituționalitate prin Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022, iar nu prin decizia care i-a urmat și care a constatat neconstituționalitatea normelor abrogatoare cuprinse în Legea nr. 192/2023.

62. Or, se reamintește că, prin jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și a Curții Constituționale s-a statuat, în mod repetat și cu accentuat caracter unitar, în sensul că interpretările de principiu ale instanței supreme, prin mecanismele de unificare a jurisprudenței, au în vedere conținutul actelor normative, textele normative incidente cauzei pendinte, iar nu conținutul deciziilor Curții Constituționale sau efectele pe care acestea din urmă le produc. Instanței supreme nu îi este conferită competența legală de a se pronunța în legătură cu efectele deciziilor Curții Constituționale și nici nu poate da dezlegări obligatorii care să contrazică deciziile Curții Constituționale. Prin urmare, o statutare cu privire la efectele în timp ale acestor decizii, în demersul de interpretare unitară a legii realizat de către Înalta Curte de Casație și Justiție, ar conduce la o încălcare a competenței exclusive a forului constituțional (*Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 63 din 27 septembrie 2021*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1115 din 23 noiembrie 2021, paragrafele 68 și 69; Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 62).

63. Așa fiind, revine instanței de trimitere misiunea de a stabili, în cauza concretă dedusă judecății, care era starea legii generatoare de drept în intervalul de timp cu privire la care reclamantul solicită despăgubiri pentru retragerea normativă a acestui drept, conform efectelor precizate în mod expres în conținutul celor două decizii ale Curții Constituționale evocate de reclamant, ținând seama de prevederile art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată, și de circumstanțele particulare ale cauzei, având, totodată, ca reper, întreaga jurisprudență a Curții Constituționale în materia efectelor de ordin constituțional ale declarării neconstituționalității unei anumite legi, precum și a posibilității de extindere a acestor efecte.

64. Înalta Curte observă că Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022 cuprinde o amplă prezentare a efectelor constatării neconstituționalității dispozițiilor Legii nr. 7/2021 (paragrafele 77-79), indemnizația pentru limită de vârstă aflată în plată fiindu-i retrasă reclamantului în considerarea acestei legi, pentru intervalul de timp cu privire la care solicită despăgubiri. Mai mult decât atât, cu privire la aceste efecte, în situația concretă a reclamantului, a fost statuat cu autoritate de lucru judecat, prin hotărârea judecătorească definitivă pronunțată în soluționarea precedentei acțiuni civile în justiție promovate de același reclamant, astfel cum a fost reținut în precedent.

65. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 678/2023 a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 192/2023, având un conținut identic cu cel al art. II din Legea nr. 7/2021, iar Curtea Constituțională a explicat modalitatea de aplicare a acestei decizii, în sensul celor ce urmează: „57. Având în vedere cele stabilite, Curtea constată că, sub aspectul efectelor prezentei decizii, repararea prejudiciului cauzat beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă, care o aveau în plată, se va realiza *ex officio*, indiferent dacă aceștia au promovat sau nu o acțiune în justiție, începând cu data încetării plății acesteia, respectiv 1 iulie 2023, și, totodată, urmează, pe de o parte, să se reia plata indemnizațiilor pentru limită de vârstă aflate în plată la data intrării în vigoare a Legii nr. 192/2023 în privința tuturor beneficiarilor antereferiți (...)”.

66. În analiza aceleiași condiții de admisibilitate se reține, cu valoarea unui argument complementar, în sensul inexistenței

unei reale chestiuni de drept care să reclame o rezolvare de principiu, caracterul cvasiunanim al opiniilor exprimate teoretic și jurisprudențial prin hotărârile care au fost comunicate, potrivit cărora, nu se impune recuperarea prejudiciului cauzat reclamantului începând cu data încetării plății indemnizației pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 7/2021, declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 261/2022, în mod similar cu cele statuate de Curtea Constituțională printr-o decizie ulterioară — Decizia nr. 678/2023 (paragraful 57).

67. Or, dacă acceptăm că un criteriu relevant în testarea dificultății unei chestiuni de drept apte să declanșeze mecanismul hotărârii prealabile este aptitudinea acesteia de a genera interpretări multiple, materializate prin practică neunitară la nivelul instanțelor sau/și opinii teoretice substanțiale divergente, iar constatările anterioare pun în evidență, cu suficientă claritate, că nu există un risc real de jurisprudență neunitară, concluzia finală care se impune este în sensul inexistenței unei chestiuni de drept veritabile.

68. Pentru considerentele expuse, constatând că nu se verifică, în mod cumulativ, toate condițiile de admisibilitate a sesizării și, astfel, mecanismul de unificare a practicii judiciare prin pronunțarea unei hotărâri prealabile care să ofere o dezlegare de principiu nu poate fi activat, Înalta Curte de Casație și Justiție va respinge prezenta sesizare ca fiind inadmisibilă.

69. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în Dosarul nr. 416/103/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Se impune recuperarea prejudiciului cauzat reclamantului, beneficiar al indemnizației pentru limită de vârstă, începând cu data încetării plății acesteia prin efectul Legii nr. 7/2021 pentru modificarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 261 din 5 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10 iunie 2022, în mod similar cu cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 678 din 28 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1119 din 12 decembrie 2023 (paragraful 57)?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

